

Hiszünk az emberben, és a szocialista jövőben

Belpolitikai életünk fontos eseménye volt a Hazafias Népfőnt március 14-15-én megtartott VII. kongresszusa, melyen a 42 Csongrád megyei küldött és meghívott között egyetemi oktatóink és hallgatóink is képviselték magukat. A városi és a megyei népfőntbizottságok vezető egyéniségeit, egyetemünk oktatóit arra kértük, mondják el tapasztalataikat a kongresszusról.

Dr. Berencsi György, a SZOTE tanszékvezető egyetemi tanára, a HNF Szeged városi bizottságának elnöke beszédétünk kezdetén elmondotta:

— Tartalmában és külsőseiben is nagyvonalú, tökéletesen szervezett kongresszus volt. A hazánk népe minden rétegének képviselőit megjelent 1100 küldött és meghívott lelkiismeretesen, mondhatnánk hivatástudattal vett részt az eseményen, amelynek precíz szervezőtette imponáló volt. Minden résztvevő végig igen figyelmesen hallgatta az előadókat, hozzászólókat, s nagyon sokszor — különösen Kádár Jánosnak, az MSZMP KB első titkárának felszólalása és Sáriós Istvánnak, a HNF Országos Tanácsa főtíkárának beszámolója közben — élénken, egyetértésüket kifejezve reagáltak a kongresszuson elhangzottakra.

— A Hazafias Népfőnt Országos Tanácsának beszámolója, amelyet Sáriós István terjesztett elő összefoglalta a népfőntmozgalom tevékenységét, eredményeit és tennivalóit. Mit tart Ön különösen kiemelendőnek e beszámolókból?

— Sáriós István igen emberhez szőő, rendkívül szuggesztíven előadott expozét tartott, ami engem különösen megragadott — csakúgy, mint Kádár János nagyvonalú politikusságot bizonyító, igen okos, magával ragadó, humanitással áthatott felszólalása. Szinte minden szavukból a mélyseges emberiség sugárzott. Munkára, gondolkodásra, közéletiségre, népünk, szocialista hazánk boldogulását legjobb képességeink szerint való szolgálata hívták fel országunk valamennyi állampolgárát. Hangsúlyozták, hogy a népi-nemzeti egység erősödésben van s a szövetségi politika jegyében való meg. A beszámoló leszögezte, hogy amikor a népfőnt kötelesegeiről szőőnk népből és nemzetben gondolkodunk, a szavak és a tettek összhangjára törekszőnk. A népfőntmozgalom vállalkozott — s ezután is vállalkozik — a társadalmi osztályok és rétegek, a magyarok és a nemzetiségek, a különböző világnézeti emberek, a műveltség, a jólét más-más fokán élő állampolgárok összefogására és közös tevékenységének megszervezésére a szocialista Magyarorszáért és a világ békéjéért. Ebben a közös munkában érvényesül a demokrácia, amely — miként ezt a főtítkár is hangsúlyozta — a jogok és kötelesegek egysége. Boldog mély egyetértést váltott ki az, hogy Sáriós István megállapította: „Hazánkban minden állampolgárnak vannak jogai és kötelesegei. Ezek nem elkülönítve és nem egymástól függetlenül hanem egymást feltételezve érvényesülnek. Minél jobban és eredményesebben teljesítik az emberek kötelesegeiket, annál tágabb tere nyílik a jogok bővítésének és gyakorlásának.”

— A fent idézett gondolatokhoz kapcsolódva a vitában igen sok szó esett arról, hogy a népfőntmozgalom mindenkit a demokratikus módon való élésre, művelődésre, alkotásra, és viselkedésre hív fel. Olyan életre, melynek teljességéhez a jól végzett munka az emberekkel való szoros, segítőkész kapcsolatok erősödése, a nagyobb tudás megszerzésére való törekvés, az élet szépségeinek birtokba vétele és a rossz elutasítása éppúgy hozzátartozik, mint a haza iránti hűség s más népek megbecsülése...

— A hozzászólók többsége felölősséggel, sok közülük egészen eredeti, egyéni gondolatokkal és stílusban foglalkozott mai életünk

eredményeivel, gondoljaival, a mozgalom feladataival. Kiemelném, hogy a felszólalók többsége hangsúlyozta, hogy milyen fontos és meghatározó alapelve politikánkban a békére való törekvés. Sok szó esett a hazaszeretlet fontosságáról, az igazi magyarságtudatról. Több oldalról hangot kapott a család, mint a szocializmus alappillére, melynek megőrzése érdekében a változó időkhez alkalmazkodva mindent el kell követni. Minden téren több gondot szükséges fordítanunk az emberi kapcsolatokra. Olyan magatartásra kell nevelni, ami mindig emberséges, egymás kölcsönös — munkája, magatartása alapján megítélt — megbecsülésén, tisztelésén alapul. A munka megbecsülése, szeretete, a kötelességtudat erősítése nagy hangsúlyt kapott ezen a kongresszuson. Megfogalmazódott, hogy nem beszélni kell, hanem tenni, dolgozni! — Ehhez a munkához, a népfőntmozgalom teendőihez jó irányt szabott, lelkesítő, humánus célokat tűzött ki a mostani kongresszus.

A Hazafias Népfőnt VII. kongresszusán felszólalt dr. Tényi Mária, orvostudományi egyetemünk professzora, a Csongrád megyei népfőntbizottság alelnöke.

— Kongresszust felszólalásában hangsúlyozta, hogy kiemelkedőnek tekintendő a népfőnt szerepe egyes közösségek megteremtésében és működtetésében. Rámutatott arra, hogy például a családnak, mint legkisebb közösségnek milyen jellemzők ereje van, s erre mennyire számít a mozgalom és egész társadalmunk...

— Mert meggyőződésem, hogy a családon belüli harmónia, segítőkészség, példamutatás, egymás megbecsülése és a szeretet nélkülözhetetlen a felnőveő ifjúság nevelésében. A család igazi helyének és szerepének megtartása társadalmunk fejlődésének igen fontos kérdése. Jobban kellene tudatosítani gyermekünkben, hogy nem érdem az, ha valaki fiatal, s nem bűn az, ha valaki öreg — s minden ifjú megőregszik egyszer. A család fiatalabb nemzedéke köteles gondoskodni az idősebbekről. Az öregekkel való törődés, a róluk való gondoskodás mindenkinek elemi emberi kötelessége. A jó szó, a szeretet nemcsak a gyerekeknek jár, de életője az öregeknek is. Ha a családra érvényes igaz erkölcsi normákat sikerül megvalósítanunk, ha erre tudjuk nevelni fiataljainkat bizonyára kevesebb lesz az úgynevezett nemzedéki ellentét is. A ránk bízott ifjúságot ezért úgy kell nevelni, hogy az idősek, a szőlők, az oktatók útmutatásait, segítőkész ösztönzését ne tekintsek gáncsoskodásnak, hanem a tapasztalatok nyomán kiforrott gondoskodásnak, jóakarató irányításnak. Így sokkal kevesebb konfliktushelyzet alakulhat ki és társadalmunk fejlődése zavartalanabb, kiegyensúlyozottabb lehet. A szőlőknek, nevelőknek a fatalság pozitív ambíciót, ha azok néha türelmetlenséggel merészebb kritikával párosulnak is nem elnyomni, de fenntartani kötelességük.

— Miként kötelessége minden fiatalokkal foglalkozónak — ahogyan erre felszólalásában Ön felhívta a figyelmet — az, hogy az ifjúságot egészséges életmódra neveljük. Miért tartotta szükségesnek ezt ezen a fórumon külön is hangsúlyozni?

— Személyes tapasztalataim is, s egészen szomorú statisztikai adatok is bizonyítják, hogy fiatalságunk egy részének életmódja helytelen, túlhajszolt. Nem vigyáznak kellően az egészségükre — s ezzel a társadalmunk számára is igen fontos munkaképességükre —, káros szenvedélyeknek hódolnak. Példaként említhetem azt a statisztikát, amiből kiderül, hogy a tavalyi esztendőben sokkal több fiatal — 35-44 év közötti — ember halt

meg szívinfarktusban, mint eddig bármikor egy év alatt. Ebben nyilvánvalóan — egyéb okok mellett — jelentős szerepe van az egészségtelen életmódnak is. Amit például a mi hallgatóink egyre nagyobb többsége már egyetemista korában elkezd. Sok diákunk számára a kirándulás vagy egy-egy csoportoszejövetel egyenlő az ivásra való alkalommal. S egyre inkább elterjed az, hogy aki ilyen „alkalmakkor” nem tart velük, az kilóg a sorból, előbb-utóbb kiszorul a közösségből. Az ivással, a mértéktelen dohányzással, kávéfogyasztással, a nem kellő mértékű pihenéssel már itt, az egyetemi évek alatt sokan megalapozzák egész életükre egészségtelen életmódjukat. Talán végig sem gondolják — s mi oktatók sem beszélgetünk velük eleget arról —, hogy az ilyen életmódhoz sok pénz kell, a több pénz előteremtéséhez mind több munkát kell végezni, ezáltal egyre kevesebb idejük marad a pihenésre, a túlhajszoltság állandó feszültségek forrása, ami betegséghez, néha családi, munkahelyi konfliktusokhoz vezet. Ami pedig előbb-utóbb égető társadalmi problémákat vehet fel, éppen ezért az ifjúság egészséges életmódra nevelése — hangsúlyozni szeretném, hogy elsősorban és leghatékonyabban személetes jó példa mutatóval — igen fontos, sürgető cselekvést igénylő tennivaló, amiről minden fórumon szőőni kell. S amiért mindenkinek tennie kell jobban, apellálva a személetes példamutatóra és a fiatalok felelősségére. Erősebben tudatosítani kell már itt az egyetemen, a főiskolán a leendő értelmiségiekkel azt, hogy a jó példát később a munkahelyükön kell mutatniuk, a szőlők közösségekben, ahol vezető egyéniségek, közéleti emberek lesznek.

— Szőő a kongresszuson arról is, hogy milyen fontos felkelteti a fiatalokban a közösségek iránti érdeklődést, s azt az igényt, hogy a közért való munkát életük szerves részének tekintsék.

— Véleményem szerint ezen a téren más politikai és társadalmi szervezettekkel együtt fontos szerepe van a Hazafias Népfőntnak is, amely már a diákokat, a dolgozó fiatalokat kell, hogy mozgósítsa és rászoktassa a közért való munkálkodásra, hogy felnőve majd ha valahol maguk is egy közösséget vezetnek, jártasak legyenek a közéleti tevékenységben és szívesen, odaadón végezzenek azt. Eppen ezért már egyetemista, főiskolás korában több hallgatót kellene bevonni a népfőntmunkába. Minél előbb szükséges lenne megtalálni a módját annak, hogy diákjaink megismerjék a népfőntmunka lehetőségeit. A megyei, városi népfőntbizottságokban tevékenykedő oktatók összejöhének azzal a céllal, hogy ezeket a lehetőségeket, a diákoknak adható igazán hasznos, értelmes feladatokat feltárják. S együttműködve például a KISZ-szervezettel, a Vöröskereszttel meg is szervezzék az egyetemisták, főiskolások ilyen irányú tevékenységét. Például azt, hogy az orvostanhallgatók közül többen vállalkozzanak lakóterületükön, különösen a kisebb falvakban egészségügyi felvilágosító munka végzésére, előadások tartására. Vagy azt, hogy közvetlen környezetükben hogyan vegyenek részt a társadalmi munkatevékenységben. Miként kapcsolódhatnak be az idős emberekkel való törődés néhez, de igen nemese tennőibe. — S még számos lehetőséget tudnánk adni, amellyel élve diákjaink már itt az egyetemen megalapozhatják azt, hogy leendő munkahelyükön könnyebben teremthessenek kapcsolatokat, találjanak módot a közösségért végzett munkára, mindannyiunk hasznára, emberi közösségünk, társadalmunk javára.

A Hazafias Népfőnt VII. kongresszusán megválasztották a mozgalom tisztségviselőit. A 271 tagú Országos Tanács tagjává választották dr. Szántó Imrét, a JATE tanszékvezető egyetemi tanárát.

SZABÓ MAGDOLNA

A JATE KISZ küldöttértekezlete

(Folytatás az 1. oldalról.)

tási munkát; az építőtáborokban biztosítani kell az értelmes, kölcsönösen hasznos munka végzését. Közművelődés, kultúra: a szakirányoknak megfelelő köz-művelődési munka erősítése; beleszólási jog a JATE-klub mű-sorpolitikájába — a klubtanács létrehozása. Sport: a sportszer-kölcsönzés feltételeinek javítása. Külügyi munka: fokozni kell a szakmai-tudományos együttműködést.)

A vitában felvetett kérdésekre válaszolva dr. Kiss Barnabás a következő kiegészítéseket indítványozta a határozati javaslat-hoz: a tanári pálya presztízisének növelése; a tolmácsolás meg-olddása; nagyobb beleszólás a kol-égiumi gazdaságirányításba; a szervezeti szabályzat helyreállítá-sa; a kultúrelkek ára ne emel-kedjen; a KISZ általános prob-lémáit a társadalmi folyamatok összességében vizsgálják; az alul-ról jövő kezdeményezések tá-mogatása; az egyetemi szer-vezetek esetében a rugalmas-ságh szervezettek létrehozása le-hetőségének megvitatása; viz-

gálják felül az egyéni vállalások rendszerét: csak a hallgatók ál-tal igényelt propagandaanyagot rendelje meg az egyetem; a „C” anyagot terjesszék szélesebb körben.

(A küldöttek a határozati ja-vaslatnak ezt a kiegészítését 3 ellenszavazat és 5 tartózkodás ellenében elfogadták.)

Utolsó napirendi pontként a küldöttség megválasztotta a vá-rosi küldöttértekezlet és a KISZ X. kongresszusának küldöt-tét, s az Egyetemi Bizottság tag-jait. A városi kongresszus kül-döttei: Czukor József, Deák Ág-nes, Dombóvári Ottó, Fekete Adél, Fenyvesi Erzsébet, Gál György, dr. Kiss Barnabás, Kozma József, Kovács Anikó, Kufcsák Oszkár, Újszászi Ilona. A KISZ X. kong-resszusán dr. Kiss Barnabás és Deák Ágnes képviselik a JATE KISZ-szervezetét.

Az Egyetemi Bizottság tagjai: dr. Kiss Barnabás (titkár), De-ák Ágnes, Engi Katalin, Etl Erzsébet, Fekete Adél, Fenyvesi Erzsébet, Keresztúri József, Ko-vács Anikó, Kovács Péter, Koz-ma József, Pálkö István, Szán-tó Gábor, Szemők Szilárd, Mu-zsik Gyula. B. GY.

Kitüntetések

Az idén negyedik alkalommal jutalmazta az ifjúsági szövetség KISZ-díjjal azokat a 35 évesen alu-li fiatalokat, ifjúsági kollektívá-kat, akik, illetve amelyek több éven át példamutató tevékenysé-gükkel, az ifjúság nevelésében végzett kiemelkedő munkájukkal járultak hozzá a fejlett szocialis-ta társadalom építéséhez.

KISZ-díjat kapott dr. Lovász László, a JATE egyetemi tanára, kiemelkedő szintű, nemzetközileg is elismert elméleti munkásságért, a fiatal matematikusok szakmai irányításában, egyetemi oktató-nevelő tevékenységében és a köz-eletben kifejtett eredményes tevé-kenységéért.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem a Forradalmi Ifjúsági Napok rendezvénysorozatában március 15-én ünnepséget ren-deztek a Szemészeti Klinika elő-adótermében. Az ünnepi műsort a SZOTE Medicus Színpada szer-kesztette és mutatta be.

Az ünnepségen az orvosegye-

tem dolgozói közül többen kitün-tetést vehettek át munkájuk el-ismeréseként. Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült Borbély Andrásné ápolónővér, Gyuris István villanyszerelő, valamint Lipcsei Mária, Kocsi Etelka és Nagymihály Olga asszisztensek.

Miniszteri Dicséretben része-sült Fodor Zsuzsanna, Gyurisné Csabai Zsuzsanna és Cséni Be-atrice asszisztensek, valamint Szabó Illdikó ápolónővér és Tó-szegi Györgyné előadó.

A József Attila Tudományegyte-men a Forradalmi Ifjúsági Napok alkalmából Kiváló Munkáért ki-tüntetést kapott dr. Szabó Imre, a tudományegyetem Jogtudomá-nyai karának tanársegédje. Mi-niszteri Dicséretben részesült dr. Nemeth László adjunktus (Ter-mészetudományi kar), dr. Varjú Károly tudományos munkatárs (Kibernetikai Laboratórium) és Bácsú Ferenc, a Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola tanára.

A SZOTE kari vezetőségei

Általános Orvoskar: titkár: Pá-vó Imre, tagok Kapusi Lajos, Mayer Péter, Kiss Csaba, Luko-vics Géza, Kiss Ákos Csaba, Ko-vács Zoltán, Nagy Zoltán, Kiss József, Szendrőnyi Vilmos, Balik Barna, Kása Margit és Turai Zol-tán.

OD-KISZ: titkár: Bari Ferenc, tagok dr. Remák Géza, dr. Dibó

György, dr. Ormándi Katalin, dr. Mohácsi Gábor, Kókai Márta, Révészné Kahajda Mária, Tóth István, Tóth Péter, dr. Sipos Zoltán és dr. Bodor Tibor.

(A Gyógyszerésztudományi kar vezetőségének névsorát lapzártá miatt nem tudjuk közölni, ismerte-tésére következő számunkban ké-rül sor.)

A Március 15-i szegedi ünnepség résztvevői

(Fotó: Nagy László)